

وزیر ارشاد با اشاره به تاثیر اتفاقات دی‌ماه بر مدل برگزاری جشنواره موسیقی فجر گفت: شرایط اجتماعی و وضعیت هنرمندان اقتضا می‌کند که برنامه‌ریزی تجدیدنظر شود؛ بنابراین جشنواره به شکل حداقلی اما آبرومند برگزار شد تا ضمن حفظ تداوم این رویداد با شرایط جامعه نیز متناسب باشد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایستاد سیدعباس صالحی -وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی- در حاشیه مراسم پایانی چهارمین جشنواره موسیقی فجر در جمع خبرنگاران با بیان اینکه فناوری‌های نوین در حوزه‌های مختلف از جمله هنر و موسیقی وارد شده‌اند گفت: طبیعی است

وزیر ارشاد مطرح کرد: تاثیر اتفاقات دی بر موسیقی فجر

که این پدیده‌ها می‌توانند هم تهدید و هم فرصت تلقی شوند مهم این است که ما چگونه با آن‌ها ارتباط برقرار کنیم و این مفاهم را که در آینده جایگاه مستحکمی خواهند داشت، به فرصت تبدیل کنیم. او افزود: اتفاقی که امروز در حوزه استفاده از آواتارهای مبتنی بر هوش مصنوعی رخ داد، یک نقطه ورود و دریچه تازه بود. اینکه چگونه می‌توانیم از ظرفیت هوش مصنوعی برای کمک به فضای زنده و واقعی هنر بهره ببریم، مسئله اصلی ماست. قطعاً انسان حذف‌شدنی نیست، اما می‌توان از فناوری‌های نوین برای تقویت نقش انسان استفاده کرد. این تجربه باید استمرار یابد تا کنعان فرصت‌های آن بیشتر دیده شود و در عین حال تهدیدهای احتمالی آن نیز مدیریت شود. وزیر ارشاد درباره دستمزد پایین هنرمندان موسیقی نواحی در جشنواره موسیقی فجر اظهار کرد: در جریان جزئیات و ارقام نیستیم، اما اصل موضوع برای ما اهمیت دارد و اگر مشکلی وجود داشته باشد تا جایی که بضاعت و امکانات اجازه دهد تلاش خواهیم کرد حمایت‌های بیشتری صورت گیرد. صالحی در ادامه در پاسخ به پرسش ایستاد درباره شکل برگزاری این دوره از جشنواره توضیح

داد: دبیرخانه جشنواره از ابتدا برنامه‌های جدوا یک‌ماهه برای بخش‌های داخلی و بین‌المللی تارک دیده بود، اما اتفاقاتی که در دی‌ماه و به‌ویژه در روزهای هجدهم و نوزدهم رخ داد، طبیعتاً مدل برگزاری جشنواره را تحت تاثیر قرار داد. شرایط اجتماعی و وضعیت هنرمندان اقتضا می‌کند که در برنامه‌ریزی تجدیدنظر شده بهترین می‌گردد. جشنواره به شکل حداقلی اما آبرومند در شش روز برگزار شد تا ضمن حفظ تداوم این رویداد، با شرایط جامعه‌نیز متناسب باشد. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی درباره کمبود سالن‌های موسیقی در تهران و تاثیر آن بر افزایش قیمت بلیت‌ها نیز گفت: با توجه به بضاعت محدود حداقل نباید سالن‌های موجود را از دست بدهیم. معاون هنری پیگیر است تا از ظرفیت‌های موجود حداکثر استفاده صورت گیرد. البته برخی سالن‌ها دولتی هستند و قواعد و مقررات خاصی خود را دارند. همکاری بیشتر هنرمندان و برگزارکنندگان با این ضوابط می‌تواند به استفاده بهتر و زمان‌های بیشتر برای اجرای برنامه‌های موسیقی کمک کند. او افزود: امیدواری کرد پس از پایان جشنواره و با عبور از ایام پیش رو، از عید نوروز به بعد شاهد اجرای گسترده‌تر کنسرت‌ها در تهران و سایر

معرفی کتاب

از تروما تا ترمیم

نویسنده: آلن دوباتن
مترجم: علیرضا شافعی‌نسب
انتشارات کتابسرای نیک

پیام آشنا: هیچ‌کس از هزار توی تلخی‌های زندگی می‌گذرد. بیرون نمی‌آید. مسئله فقط این نیست چه بر سرمان آمده، آن چه ما را زمین‌گیر می‌کند، رنج‌هایی است که هیچ‌وقت نفهمیدیم از کجا پدیدار شده‌اند. است کتاب از تروما تا ترمیم نوشته آلن دوباتن، راه‌های شتابانی، فهم و خاموش کردن همان زخم‌هایی است که چون هرگز درست دیده نشدند. هرگز تمام هم نشاندن این کتاب نشان می‌دهد چگونه درد‌ها ناپدید می‌شوند و ناهموار سال‌ها بعد به اضطراب، تکرار، خردسازان و روابط متعوب تبدیل می‌شوند.

درباره کتاب از تروما تا ترمیم

بسیاری از ما زندگی‌مان را با این تصور لانه می‌دهیم که اتفاقات سخت گذشته تمام شده‌اند چون از آن‌ها جان سالم به در برده‌ایم، و چون هنوز ایستاده‌ایم. کار می‌کنیم، رابطه داریم و ظاهراً طبیعی به نظر می‌رسد. اما زیر این ظاهر آرام، چیزهایی نهفته است که هرگز فرصت فهمیدنشان نداشته‌اند. لحظات تلخی که بیش از حد ترومان ما بودند، احساساتی که کسی نامشان را نگذاشته، رنج‌هایی که نه دیده شدند و نه سوگواری‌ای برایشان اتفاق افتاد. کتاب از تروما تا ترمیم (From Trauma to Healing) نوشته آلن دوباتن (Alain De Botton) از همین نقطه شروع می‌کند: این کتاب دعوتی است به دیدن دره‌هایی که تصور می‌کردیم سالم‌ساز فراموششان کرده‌ایم.

هسته اصلی کتاب از تروما تا ترمیم این است که تروما الزاماً یک حادثه بزرگ و ویرانگر نیست. گاهی یک تجربه درخاک فراتر از ظرفیت روانی ماست که هرگز بر دمازبان نشده و به همین دلیل در لایه‌های پنهان ذهن و بدن باقی مانده است. کتاب نشان می‌دهد که بسیاری از الگوهای رفتاری و احساسی امروز ما از اضطراب و حساسیت‌های شدید گرفته تا بی‌احتیاجی، خلوصی و سردی در روابط با تکرار گفت‌وگوهای ناسلم، همگی ناشی از همان رنج‌های قدیمی‌ای هستند که هیچ‌کس کمک‌مان نکرد آن‌ها را با فهمی یا برایشان سوگواری کنیم.

زخم‌های ناتمام و اثر آن‌ها در زندگی امروز

کتاب از تروما تا ترمیم با روشن کردن ساز و کار شکل‌گیری زخم‌های روانی آغاز می‌شود و نشان می‌دهد چرا برخی تجربه‌ها، حتی بدون آن‌که فاجعه‌آمیز به نظر برسند در روان ناتمام می‌مانند و سال‌ها بعد خود را در رفتار، هیجانات و روابط بروز می‌دهند. سپس به نشانه‌ها و علائمی می‌پردازد که این ناتمامی‌ها در بزرگسالی ایجاد می‌کنند و راه تشخیص آن‌ها را در دشواری‌های عادی زندگی مشخص می‌سازد. سپس وارد مسیر ترمیم می‌شود و با ارائه مجموعه‌ای از تمرین‌ها و روش‌های کاربردی، مسیر مواجهه و پردازش تروما را ترسیم می‌کند. رویکردی مؤثر که با تلفیق ابزارهای روان‌شناختی، تمرین‌های ذهن‌گامی و نگاه فلسفی، امکان ترمیم را در گروه‌های درمانی و تمرین مستمر به نمایش می‌گذارد. آلن دوباتن مرحله‌به‌مرحله نشان می‌دهد که ترمیم زمانی آغاز می‌شود که دست از جنگیدن با نشانه‌ها برمی‌داریم و به ریشه‌ها گوش می‌سازیم. وقتی می‌پذیریم بعضی واکنش‌ها، ترس‌ها و خستگی‌ها در واقع زبان تجربه‌هایی‌اند که در کمال فهمیدنشان نداشتند. از تروما تا ترمیم چراغی روشن می‌کند در مسیری که سال‌ها تاریک مانده است، تا آن‌چه ناتمام مانده بود، بالاخره دیده شود. معنا بگیرد و آرام‌آرام از تحمیل خود بر زندگی امروز رها شود.

در بخشی از کتاب از تروما تا ترمیم می‌خوانیم

اصل بنیادین روان‌کاوی به این شرح است: ما به این دلیل بیمار می‌شویم که تروماهایی را که باید هرچه زودتر دربارشان حرف بزنیم از یاد می‌بریم. تاریخچه روان‌کاوی را می‌توان جستجوگری طولانی و متنوع دانست برای یافتن شیوه‌هایی که ما را تشویق می‌کند به یادآوری حقایقی که سعادت و آینده‌ی بدون بیماری‌مان در گرو آن است.

در این جستجوگری راه‌های درمان، کمتر مفهومی به اندازه‌ی «تنامی آزاد» نقش محوری داشته است. هرچند فریود این انگاره را در نخستین سال‌های قرن بیستم مطرح کرد. از مراجعتش می‌خواست روی جمل دراز بکشد و تصویری کاملاً سلف‌آه از هرچه از ذهنش می‌گذرد ارائه دهد. فریود تأکید می‌کرد: «آنچه من می‌گویم باید از یک حجت بسیار مهم با گفت‌وگوهای معمولی متفاوت باشد. در حالت عادی، بخرستی می‌گویشد رشتی‌و اصلی میان گفته‌هایمان حفظ کنی و هر فکر پرتی را که به ذهن می‌رسد، هر موضوع اجرایی‌ای را کمتر می‌گویی. به بیان نمی‌کنی تا خیلی از موضوع خود نشوید. اما اینجا باید به روش دیگری عمل کنید. سوسه می‌شوید به خود بگویید فلان یا بهمان لغزبویط، بی‌اهمیت می‌شود. است و همین که گویا به این دلیل حرف بزنید که از این کار احساس بی‌زاری می‌کنید. هرچه را از ذهنش می‌گذرد بگوید»

فریود از مراجعانی می‌خواست تمام چیزهایی را که از ذهن خود گاه‌گاشان می‌گذاشت به زبان بی‌اورند و لو پرت، جدی، لایه‌ها، مشغول‌کننده، عمیق، ریزنگه یا منسخره امید بر این بود که اگر چنین کاری کند، احتمالاً ناخوابسته به یکی از سرخ‌نمای تروماهایشان برسد.

مقتل شده و این بخش‌ها تعطیل بودند. گزیندگی از آثار آن با عنوان «روایتگران ایران کهن» به نمایش گذاشته شد.

ایک این موزه اعلام کرده است تعطیلات موزه ملی با توجه به انتقال آثار به موزه، تا اطلاع ثانوی ادامه خواهد داشت. روندی که در برخی از موزه‌های وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی نیز در پیش گرفته شده است.

تعطیلی موزه ملی ایران تا اطلاع ثانوی

با آغاز جنگ ۱۲ روزه تعطیل شده بود تا برای حفظت بخشی از آثار تاریخی آن به مخزن منتقل شود.

در مهرماه ۱۴۰۴ پس از ابلاغیه معاونت میراث فرهنگی، موزه ملی برنامه بازگشایی تدریجی خود را اعلام کرد و درحالی که انشای بخش‌های اصلی آن شامل موزه‌های «ایران باستان» و «عوران اسلامی» در دوران جنگ برای محافظت به مخزن

موزه ملی ایران که مدتی است سالن‌های اصلی آن تعطیل شده اعلام کرد این تعطیلی همچنان و تا اطلاع ثانوی ادامه خواهد داشت.

به گزارش پیام آشنا، بتیر اعلام موزه ملی ایران که در صفحه رسمی آن منتشر شده است، «این موزه تا اطلاع ثانوی خدمات بازدید نخواهد داشت». موزه ملی ایران از ۲۳ خردادماه ۱۴۰۴ همزمان

از بازی‌های رایانه‌ای می‌توان برای انتقال مفاهیم استفاده کرد

درک کرده‌اند. اما هنوز اقدام عملی جدی صورت نگرفته است که امیدوارم به زودی شاهد تغییر باشیم.

وی خاطرنشان کرد البته ممکن است بگویید این ورود نهادهای متجر به سفرهای سازی می‌شود تا حدودی درست است ولی من فکر می‌کنم اشکالی ندارد این نیاز جامعه‌ماست؛ چه در بخش‌های نظمی، آموزشی، فرهنگی و حتی بازی‌های جدی. غیر از بازی‌های صرفاً سرگرم‌کننده.

جواد گفت: صنعت بازی موبایلی الان فراگیر شده و همه بازی می‌کنند. طبق آمار بتیاد ملی بازی‌های رایانه‌ای، بازیکنان ایرانی به طور متوسط دو ساعت در روز بازی می‌کنند. مخاطب خیلی وسیع و همگانی است. نیاز میرمی به سرمایه‌گذاری و توجه جدی به این حوزه وجود دارد. اما سوال اینجاست که چه زمانی قرار است اتفاق به‌صورت جدی بیفتد و بی‌یادور شدن پیش‌بینی من از آینده این صنعت برای کشور، امیدوارکننده است. حرکت‌های خوبی شروع شده تا شایه‌ی در جریان است و نیروهای مستعدی هم داریم. اگر شرایط مهیا باشد، آینده خوبی در انتظار صنعت گیم ایران خواهد بود.

این مدیر شرکت دانش‌تبتیان با اشاره به جشنواره بازی‌های رایانه‌ای گفت: خود برگزاری جشنواره اتفاق خوبی است و همین که برگزار می‌شود جای امیدواری دارد. خود جشنواره فجر هم معتبر است. اما از نظر کیفیت آن‌طور که باید و شاید، سطحش پایین است. تیم‌های برجسته و محصولات شاخص در آن شرکت نکرده‌اند. متلاً خود ما هم حضور نداشته‌ایم. دلایل مختلفی دارد. از جمله جوایزی که ارزش آنچنانی ندارد. برنده‌های ضعیف جشنواره و یک سری مسائل دیگر که شاید بهتر باشد از کنترشان بگذریم.

و دانش‌جویان خودمان استفاده کنیم. آن‌ها را جذب کنیم. رشد بدهیم و پرورششان دهیم. اما واقعیت این است که از یک جایی به بعد کار ساختن می‌شود.

نسبت به بازار جهانی عقب‌هستیم و از افزودن در مورد بازار هم مشکل عمومی کشور ماست و چاره‌ای ندارد. نسبت به بازار جهانی عقب‌هستیم و این مسئله فقط مربوط به ما نیست، همه در بر می‌گیرد. این بازی‌سازان اظهار کرد: در این ۱۰ سال، شاید بالای ۲۰ نفر از دوستان، همکاران و اقاربی که با آن‌ها در ارتباط بودم، مهاجرت کرده‌اند. جای‌شان واقعاً خالی است و به آن راحتهای بر نمی‌شود. الان بتیاد ملی بازی‌های رایانه‌ای و نهادهای دیگر در سراسر کشور تلاش‌هایی می‌کنند، دوره‌های آموزشی برگزار می‌کنند، اما واقعیت این است که مشکل عمیق‌تر از این حرف‌هاست. چند دوره آموزشی نمی‌تواند جبران مهاجرت نخبگان را بکند. وی یادآور شد: به عنوان نمونه، سال گذشته از تیم خودمان پنج نفر با سرمایه‌گذاری عالی،

یک بازی‌ساز گفت: مقام معظم رهبری هم اشاره کردند که از بازی‌های رایانه‌ای برای انتقال مفاهیم استفاده شود. این نشان می‌دهد که اهمیت موضوع را درک کرده‌اند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از مهر، علیرضا جوادی -مدیر شرکت دانش‌تبتیان در حوزه بازی‌سازی- با اشاره به وضعیت صنعت بازی گفت: حدود ۱۰ سال است که در صنعت بازی فعالیت می‌کنم. در این مدت با چالش‌های متعددی روبه‌رو بودم؛ برخی از این چالش‌ها نه تنها حل نشده، بلکه به مرور زمان پیچیده‌تر هم شده‌اند.

وی ادامه داد: دانش‌تبتیان اصلی‌ترین چالش ما در حال حاضر، محدودیت‌ها و تحریم‌هاست. چالش بعدی، نبود نیروی انسانی قوی و متخصص در کشور است؛ یعنی نیروهای هستند اما بیشترشان یا مهاجرت می‌کنند یا به فکر مهاجرت هستند و مورد آخر، می‌توانم به بازار نه چندان پویا اشاره کنم؛ چرخه اقتصادی ما در مقایسه با بازار جهانی، از ابتدا ضعیف بوده و همچنان هم به‌طور است. این مدیر شرکت دانش‌تبتیان خاطرنشان کرد: فعالیت در میان این چالش‌ها کار سختی است. می‌توانیم و جلو می‌رویم، تا اینجا توانسته‌ایم دوام بیاوریم. هرچند بعضی جاها واقعاً کم آوریم و همچنان هم کم می‌آوریم. اما مهم‌ترین ویژگی ما و بسیاری از فعالان این حوزه استقامت بوده است.

وی یادآور شد: در مورد تحریم‌ها، مجبوریم روش‌های مختلفی برای دور زدن محدودیت‌ها به کار ببریم. مثل استفاده از آی‌پی (IP) خارجی یا روش‌های فنی دیگر. جواد گفت: برای جذب نیروی انسانی هم تا جایی که توانستیم سعی کردیم از جوانان